

lægge den fra dem, dog at kaste om og see, hvorledes Enden bliver paa Historien, og dette vil da i nærværende Tilfælde lære dem, der ikke allerede vidste det, at der ogsaa er Noget, der hedder Udgifter. Hvad Realiteten i Forslaget angaaer, er det Resultat, hvortil de fleste ærede Talere ved deres Betragtninger ere komne, det, at der maa ske store og gennemgribende Besparelser. Der er i den Henseende blevet rettet stærke Vebredelser mod Regjeringen, ja, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds udtalte endogsaa Noget, der lød som en ligefrem Trubfel. Jeg vil oprigtig tilstaae, at da jeg skred til Gjennemsynet af det foreliggende Forslag, var det ikke med store Forventninger om deri at finde væsentlige Besparelser gennemførte, men ingeniunde fordi jeg nærer mindste Tvivl om, at Regjeringen eller dens høitagtede enkelte Medlemmer have en god Villie i denne Henseende. Der er jo ogsaa virkelig under Finantsministeriet og Indenrigsministeriet idetmindste gjort Skridt, om end ikke store, frem paa Besparelsernes Vej med Hensyn til Administrationen. Allerede dette forekommer mig at fortjene Paaskjønneelse. Det fremgaaer ogsaa af Forslaget, at den høitagtede Finantsminister har viist en paaskjønneelsesværdig Stræben efter at realisere Eiendomme, der paa Grund af de med deres Bestyrelse og Tilsyn forbundne usopholdsmæssige store Udgifter lettere kunne afhændes med Fordeel for Statskassen. I § 3 (Lid. Sp. 5—6) er der saaledes nævnt flere Eiendomme, hvis Salg vil indbringe allerede strax et contant Beløb af 80,000 Rb. i Statskassen, medens Salget af andre Eiendomme er stillet i Udsigt, blandt andre ogsaa Bygningerne i Nyboder, som det ærede Medlem for Veile omtalte. Det er derfor at haabe, at den høitagtede Finantsminister fremdeles vil efterkomme andre videregaaende Ønsker om Salg af lignende Eiendomme. Men naftet de nævnte Forsøg paa at indføre Besparelser, der som sagt allerede fortjene Paaskjønneelse, fordi det vidner om, at det rette Princip er tilstede, kan det dog ikke nægtes, at der endnu kan være Meget tilbage at gjøre i saa Henseende. Selv om vor Finantsstilstand ikke var saa mørk, som ærede Talere have skildret den — og jeg maa sige, at jeg ikke kan finde den saa sørgelig, som man

har hørt den fremstille her; navnlig kan jeg ikke finde det, naar jeg seer hen til vort Lands store og rige Velstandsfilber, og i ethvert Tilfælde kan jeg ikke see, at den er saa vanstelig, at vi af Hensyn hertil skulle lade Foretagender ligge, der, om de end i Diebliffet medføre store Udgifter, dog bidrage meget Mere til Landets Opkomst, end selv de videst gaaende Besparelser ere istand til, saadanne Foretagender, som f. Ex. Jernbaner, ved hvis Udførelse man vilde spare paa Stillingen og lade Daleren løbe — men, siger jeg, selv om vor Finantsstilstand var meget god, har Folket dog en Ret til at vente og forlange, at der indføres Besparelser, hvor det paa nogen Maade er muligt. Men saadanne Besparelser lade sig ikke gennemføre hurtigt og paa eengang. De fleste ærede Medlemmer, som have talt om Besparelser, paaviste tillige den Mark, hvor de meente, at den rigeste Høst i saa Henseende skulde kunne indvindes, og det var da Rønningssvæsenet og Pensionsvæsenet; men jeg troer som sagt ikke, at Besparelser i denne Retning hurtigt og med store Frugter ville kunne foretages. Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) henviste til mulige Besparelser med Hensyn til Ministeriernes Contoirpersonale. Ja, det er jo ganske vist en almindelig Klage, at Contoirtiden der holdes for kort, og det ærede Medlem udtalte en Tanke, som ogsaa for mig ved første Diekast har noget Tiltalende, men om der ogsaa derved kan indvindes nogen stor Besparelse, naar det ikke skal gaae ud over Tjenesten, derom har jeg ikke for Diebliffet nogen bestemt Mening. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds satte i Udsigt en Indskrænkning af hele Embedsclassen i Landet, af Rønningss- og Pensionsvæsenet osv.; men jeg har dog den Mening, at naar det ærede Medlem eller endogsaa den Commission, som han meente i saa Henseende kunde blive nedsat, ganske roligt og uden Animositet faaer Tid til at overveie Sagen, til at gjøre en Spadferetour omkring Skoven, ville de komme til det Resultat, at det ikke er saare mange Træer, som ville kunne fældes, ikke mange Embeder, som kunne undværes, at Rønningerne ingeniunde ere saa høie, naar de skulle kaldes anstændige, og det ærede Medlem og flere